Sportul în anul 1947

de JENNY DUMITRESCU

Indrumată pe făgaș nou, la baza căreia stă o totală și masivă tendință de popularizare, activitatea sportivă a cunoscut în cursul anului ce ne-a părăsit eficace mijloace de realizarea unor salturi de valoare, scopul urmărit fiind atins din plin prin contribuția marilor masse democrate.

Spre deosebire de cele petrecute până în trecutul apropiat, manifestările de regenerarea rasei au avut mai multă priză la public și au strâns pe stadioane și terenuri sportive, tot mai mulți participanți, tot mai mulți pasionați. Fără să pretindem că s'a atins maximum de randament, putem anticipa perspective frumoase sportului românesc în general și acest lucru este destul spre a situa mișcarea la rangul pe care merită să-l ocupe.

Activându-se cu abnegație și elan în toate domeniile și intensificându-se, în mod cu totul neașteptat, legăturile cu statele megieșe, s'a ajuns la o stare de lucruri infinit superioară celei de până acum și la convingerea unei prosperări care, în scurt timp, va aduce satisfacții neașteptate celor cari au consimțit la sacrificii pe acest tărâm.

Intelegându-și menirea, Organizația Sportului Popular, organul diriguitor al treburilor sportive din țară, a perseverat în eforturile consimțite la înființarea lui și a izbutit să asigure o continuitate prevestitoare de noui și importante progrese.

Dându-și seama de masivul aport al clasei muncitoare, O. S. P. a reușit să-și impună punctul de vedere și introducând sportul acolo unde altădată acest lucru părea prohibitiv, a ajuns în situația de a asigura sportului massele producătoare de noui talente, de noui și superiori realizatori de performanțe de răsunet.

Lăsând pe plan secund profesionismul — de care se pot lipsi multe sporturi — organul conducător a încurajat — din toate puterile — amatorismul și roadele nu au întârziat să se arate sub forma unor frumoase realizări. Datorită sănătoaselor principii călăuzitoare, manifestările sportive și-au câștigat loc de cinste în rândurile activității zilnice și-au deschis noui și largi orizonturi și năzuesc astăzi spre trepte mai înalte.

JOCURILE BALCANICE LA LOC DE FRUNTE

Intensificarea câmpului de activitate în domeniul întâlnirilor balcanice, cum și admiterea Ungariei în cadrul statelor mai de mulți ani angajate să lupte pentru întâietate în acest colț al continentului, a format caracteristica anului 1947 în cursul căruia s'a lărgit enorm orizontul redus altă dată la câteva dispute din anumite ramuri.

Ne obișnuisem — în trecut — ca jocurile balcanice să se reducă la câteva încercări și să nu aibă în ele nimic din aspectul impresionant al competițiunilor în cari își dau întâlnire reprezentanții mai multor națiuni. Infiinţarea Congresului Balcanic a avut menirea să pună capăt situației din trecut și să mărească la refuz câmpul de activitate internațională a reprezentanților țărilor interesate.

In anul ce s'a scurs, echipele noastre au avut, de mai multe ori, prilejul să activeze cu rară intensitate și nu în puține rânduri atleții noștri au fost puși în situația de a activa, în acelaș timp, pe mai multe terenuri din principalele centre ale țărilor învecinate. In felul acesta jocurile balcanice au căpătat importanța ce li se cuvenea și au devenit o destul de fidelă copie a competițiunilor olimpice cari echivalează cu autentice campionate mondiale.

Datorită intensificării jocurilor balcanice cum și faptului că la baza hotărârilor pontifilor noștri sportivi a stat o mentalitate luminată, dublată de convingeri ce nu puteau să nu se soldeze cu roade dintre cele mai convenabile, sportul românesc a izbutit să evadeze din „standardul" care începuse să obosească și a înfăptuit realizări prevestitoare de noui și valoroase salturi pe calea progresului.

ALTE LEGATURI FOLOSITOARE

Colaborarea cu Uniunea Sovietică și Cehoslovacia a însemnat — deasemenea — un aport considerabil pentru sportul autohton care, mulțumită cimentării relațiilor cu reprezentanții acestor două națiuni, a avut de tras multe și folositoare învățăminte.

„Parada Sporturilor", denumită și „Imnul Tinereții", desfășurată cu fast deosebit — în vară — la Moscova, a însemnat — pentru trimișii noștri — un bun îndreptar în materie de regisări de proporții neobișnuite, iar peregrinările atleților noștri la Praga și Bratislava au corespuns extragerii unor foloase ce nu pot fi ignorate.

Dacă nu neglijăm nici învățămintele culese cu ocazia vizitării țării noastre de către reprezentanții statelor vecine, trebue să conchidem că anul 1947 a corespuns unui uriaș pas înainte realizat prin sport și în favoarea lui.

Astăzi, la început de an, făcând bilanțul unei activități ce nu poate fi trecută cu vederea, trebue să conchidem că deplasările atleților noștri peste granițe și vizitele ce ni s'au făcut la noi acasă au corespuns celui mai eficace mijloc de redresare sportivă, însemnând — în acelaș timp — o excepțională propagandă națională, odată cu îndeplinirea deziderațului de înfrățire între popoare.

INTRE GRANIȚELE ȚĂRII

Privind în ansamblu activitatea sportivă din țară constatăm că ea nu a fost cu nimic mai prejos celei desfășurate dincolo de granițe, astfel că arborarea unui masiv optimism în ce privește viitorul nu trebue considerată drept o exagerare.

Punerea tuturor terenurilor din țară la dispoziția unor cadre cu mult mai numeroase a determinat instaurarea unor stări de fapte cari legitimează optimismul de care pomenim și cari ne îndreptățesc să sperăm în noui și apreciabile progrese sportive.

Nefăcându-se diferențieri și dându-se atenția cuvenită tuturor ramurilor sportive, s'a ajuns la o situație înfloritoare pe care nu o neagă nimeni și care ne îndreptățește să nutrim un optimism robust și să privim cu încredere în viitorul sportului românesc pe care dorim să-l vedem afirmându-se cu tot mai proeminentă tărie.

SUCCESELE SOȚILOR RURAC

Anul ce a luat sfârșit a început sub cele mai promițătoare auspicii și nu credem să dăm greș susținând că sportul „alb" a fost acela care ne-a adus primele mari satisfacții. Incă din primele luni ale lui 1947, soții Magda și Vinicius Rurac au trecut granițele țării, pentruca la scurt interval Constantin Tănăsescu, necontestatul campion al României să facă acelaș lucru.

Dincolo de fruntarii, cei trei jucători români au disputat o seamă de competițiuni cu reputație mondială acoperindu-se de glorie și izbutind să se impună în loturi de necontestată clasă continentală.

Fapt demn de menționat este acela că reprezentanții noștri au jucat — anul acesta — pentru prima oară pe faimoasele terenuri dela Wimbledon (Anglia) unde anual își dau întâlnire toți așii tennisului mondial și în ciuda unor handicap-uri excesive ei au izbutit performanțe pe cari noi nu am fi îndrăsnit să le întrezărim.

După un turneu bogat în victorii, turneu efectuat în sudul Franței, Magda Rurac a primit confirmarea de prima jucătoare a continentului pentruca, puțin după aceea, să răspundă afirmativ unei tentante oferte venite de dincolo de ocean și să efectueze traversarea întovărășită de soțul ei și de Constantin Tănăsescu.

In țara unchiului Sam, compatrioții noștri și-au continuat tot atât de febril activitatea jucând în loturi cu reputație mondială și reușind — uneori — performanțe deadreptul uluitoare. Deși au luptat cu ultima energie pentru augmentarea prestigiului țării, Constantin Tănăsescu și Vinicius Rurac nu au putut egala isprăvile Magdei care, după ce fusese clasată drept a șaptea jucătoare din lume, a remontat și a mai câștigat trei locuri, astăzi fiind socotită a patra.

Peregrinările compatrioților noștri prin America continuă și astăzi, ei fiind invitați pretutindeni unde se organizează un turneu de tennis. In special Magda Rurac este căutată ca o „rară avis" și specialiștii americani văd în ea pe jucătoarea capabilă să ajungă, în foarte scurt timp, în fruntea piramidei mondiale.

Isprăvile jucătorilor români fac fală sportului autohton, în general, și asigură un colorit deosebit țării noastre. Este în afară de orice îndoială că disputele lor cu marile rachete ale globului le-au folosit enorm și când vor reveni printre noi, vor putea pune la dispoziția celor mai tineri ca ei sumedenie de noui și folositoare cunoștințe din technica tennis-ului modern.

SLABA COMPORTARE LA BOBSLEIGH

Tentativa ing. Alexandru Frim de a reedita isprava sa din 1934 când, întovărășit de regretatul Vasile Demetrescu, a cucerit titlul de campion mondial pentru bob-urile de 2 persoane, nu a reușit.

Deplasându-se, în prima lună a anului la St. Moritz, Frim nu a izbutit să-și reînoiască victoria, ci a trebuit să se resemneze cu performanțe onorabile.

Este sigur că la St. Moritz ing. Frim ar fi reușit o ispravă mult superioară aceleia realizată dacă o sumă de motive nu ar fi intervenit spre a-i face misiunea excesiv de grea. Astfel, deplasarea s'a efectuat mult prea târziu și concurenții români au fost puși în situația de a se prezenta la start a doua zi după sosirea lor în localitatea elvețiană și fără ca, în prealabil, să fi putut face măcar o coborâre de antrenament. In plus echipajul nu a satisfăcut, așa că nici în competițiunile bob-urilor de 4 persoane nu s'a putut obține randamentul care să justifice faima de fost campion mondial a lui Alexandru Frim.

Insuficiența de atunci nu a avut darul să descurajeze pe reprezentanții noștri cari nu au pierdut speranța reînscrierii României în palmaresul campionatelor mondiale de bobsleigh.

UN TERȚET REDUTABIL

Ion Moina, Ion Soeter și Zeno Dragomir formează cel mai reprezentativ terțet al atletismului românesc despre care se poate spune că, în anul ce ne-a părăsit, a realizat adevărate tururi de forță înfăptuind autentice salturi de valoare și impunându-se peste granițe unde, în alte timpuri, reprezentanții noștri trebuiau să se resemneze cu roluri secundare. Străinătatea a luat notă de ceea ce s'a realizat la noi, în acest domeniu, a început să ne aprecieze și să se gândească la un eventual pericol din partea atleților noștri.

Nu tot timpul valid — a fost indisponibil și în ziua a doua a matchului cu Cehoslovacia — Ion Moina ne-a servit câteva plăcute surprize în fruntea cărora se situiază cea reușită la Praga unde a învins adversari cu reputație bine definită.

De trei ori campion balcanic, compatriotul nostru a depășit până și cele mai optimiste așteptări prin realizarea celui mai bun timp continental în proba pe 400 metri plat. De altfel, ori de câte ori a concurat, în țară sau străinătate, Moina a realizat timpuri cari îl situiază în primele rânduri ale campionilor europeni și este probabil că el nu s'ar fi oprit aci dacă ar fi avut de a face cu adversari mai redutabili.

Cel de al doilea component al terțetului, Ion Soeter, întrunește cele mai mari speranțe ale atletismului românesc și aceasta întrucât este încă foarte tânăr. La o vârstă când alții nu se încumetă să intre pe pistă, Soeter concurează cu cei mai buni, câștigă și ridică prestigiul țării prin doborârea de recorduri și apropierea performanțelor de cele reușite în alte state cu mai mult trecut. Campion balcanic și învingător în matchul Cehoslovacia-România, cu care s'a încheiat activitatea internațională a anului, Soeter este primul atlet român care a depășit 1 m. 90 la săritura în înălțime și are deschise înaintea lui largi și făgăduitoare perspective. Nu încape îndoială că, la fel cu Moina, el nu se va opri aci și când rutina va completa opera naturii, campionul balcanic de astăzi va face să se vorbească mult de el.

Deocamdată Soeter păcătuește printr'un stil insuficient care i-ar putea pune în stare de inferioritate față de oamenii bine pregătiți din alte țări. Tinerețea lui constitue însă un argument care îl poate scoate din încurcătură și atunci Soeter va apare în real ascendent.

Trio-ul se completează cu Zeno Dragomir care a cucerit anul acesta titlul balcanic la săritura cu prăjina și a ocupat primul loc și în proba disputată cu ocazia întâlnirii România-Cehoslovacia în care echipa națională a pierdut marea ocazie a unei victorii răsunătoare.

Zeno Dragomir este primul român care a depășit 4 metri în specialitatea sa și nu ne îndoim că el va ști să adopte sobrietatea cerută de acest gen de probe pentruca progresul să nu se lase așteptat. Realizările de până acum arată pe Zeno drept susceptibil de performanțe superioare și dacă nimic anormal nu va interveni, nu vedem ce l-ar putea împiedica să devină propriul său „învingător".

RELUAREA RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE ÎN BOX

*Boxul autohton nu a fost mai puțin prosper în cursul anului 1947 și ceea ce este de remarcat în primul rând se referă la reluarea relațiilor internaționale în acest domeniu, fapt petrecut odată cu plecarea în Franța a celor mai proeminenți reprezentanți ai mănușilor noastre: **Ion Chiriac** și **Ion Popa**.*

După ce în primele luni ale anului pugilismul nostru s'a manifestat intens între granițe, cu care prilej s'au evidențiat o serie de promițătoare elemente, plecarea celor doi plenipotențiari ai noștri a semnat un eveniment de prim plan.

Ion Chiriac și Ion Popa, cari reprezintă, fără îndoială, chintesența boxului românesc au părăsit țara spre sfârșitul lui Februarie și după o plăcută și instructivă călătorie la bordul motonavei „Transilvania" au descins în sudul Franței spre a sosi la Paris trei săptămâni mai târziu.

Acolo unde Aurel Toma a făcut furori și Moți Spakow a înregistrat o serie de semnificative victorii Chiriac și Popa nu s'au prezentat cu nimic mai prejos compatrioților lor cari i-au precedat și au făcut țării o eficare și folositoare propagandă.

Serios handicapat pe urma unui accident suferit la picior în cursul antrenamentului, primul din cei doi numiți nu a putut să dea întreaga măsură a valorii lui. Cu toate acestea a făcut în compania francezilor de primă serie Jean Jouas și George Mousse, două partide memorabile pe cari judecătorii francezi nu au știut să le aprecieze la justa lor valoare și au declarat, pe compatriotul nostru, învins la puncte. Ziarele franceze — în unanimitate — nu au fost de acord cu oamenii cari au oficiat ca judecători și au strigat — pe toate tonurile — nedreptatea ce s'a comis boxeurului român. Din nefericire Chiriac a trebuit să se resemneze cu admirabilele aprecieri ale confraților parisieni și să aștepte câteva luni ocazia luării revanșei asupra lui Jean Jouas.

In schimb, Ion Popa a fost mai norocos și a obținut în două matchuri disputate la Paris, acelaș număr de victorii la puncte cucerind prin boxul său clar și spectaculos simpatiile publicului francez care și-a manifestat — în dese rânduri — dorința de a-l revedea pe ring.

In timpul peregrinărilor lui Chiriac și Popa prin Franța, alți doi boxeuri români — Petre Brătescu și Ion Mihăilescu — s'au deplasat în Cehoslovacia spre a relua contactul cu profesioniștii de acolo. Nici unul nici celălalt nu a strălucit însă în mod deosebit și au revenit în țară cu un rezultat nedecis și o înfrângere. S'ar fi putut ca Mihăilescu să fi făcut o performanță superioară, dacă un accident neprevăzut nu i-ar fi scos mâna stângă din funcțiune.

După revenirea în țară a compatrioților noștri, boxul românesc a trăit alt eveniment de însemnate proporții. De rândul acesta amatorii au fost la ordinea zilei, ei participând la campionatele balcanice organizate de România și disputate în Capitală. Deși la această competițiune, în afară de albanezi, bulgari și jugoslavi au participat și ungurii, România a izbutit un frumos rezultat cucerind prin Lazăr Borduz (pană), Mihail Voinea (semi-mijlocie) și Paul Mențel (grea), trei din cele opt titluri puse în joc. Isprava merită subliniată în mod elogios căci ea se resfrânge luminos asupra progreselor realizate de purtătorii herminei albe dela noi.

Intre timp, profesioniștii mai avuseseră ocazia să demonstreze că sunt superiori unora dintre colegii lor de dincolo de fruntarii căci, cu ocazia vizitei cehilor Arnost Sochor și Vladimir Bușek, Ion Popa și Titu Sărbătoare au înscris noui și concludente victorii românești.

Către sfârșitul sezonului în aer liber, alte manifestări internaționale au venit să îmbogățească palmaresul românesc și, cu această ocazie Ion Chiriac a izbutit să infirme rezultatul dela Paris și să demonstreze astfel injustiția ce i s'a făcut. Venind în București însoțit de managerul său Eugen Huat, Jean Jouas a oferit revanșa compatriotului nostru și Chiriac s'a grăbit să facă demonstrația de care pomenim, învingându-și adversarul la puncte. O săptămână mai târziu Capitala a primit o nouă vizită. Profesionistul de primă serie Francois Blanchard a venit să încrucișeze mănușile cu Petre Brătescu și Ion Popa. Cu primul a reușit un perfect match nul, el fiind cel care a făcut o impresie mai bună, iar celui de al doilea i-a cedat la puncte și, foarte sportiv, a recunoscut superioritatea învingătorului, chiar la coborârea de pe ring.

In ce privește activitatea națională, ea nu a fost cu nimic inferioară celor din anii precedenți. Din contră, s'a făcut remarcată prin organizarea a numeroase reuniuni de amatori, puse la punct cu multă tragere de inimă, de conducătorii F. R. Box și de maeștri centrelor de specialitate. Deasemenea s'a acordat o deosebită atenție purtătorilor herminei albe mai bine pregătiți și datorită acestui lucru campionatele regionale și interregionale s'au soldat cu rezultate nesperat de bune și cari asigură succesul competițiunilor pe țară rămase ca să se dispute în prima lună a anului în care intrăm.

Traian Ionescu intervine în ultima clipă (Juventus—I.T.A. 2-2)

FOOTBALL-UL ÎN UȘOR REGRES

Cel mai popular dintre sporturile cari se practică la noi nu și-a putut afirma vitalitatea de altădată, din cauza unor împrejurări oarecum neprielnice.

Campionatul divizionar, în prima ediție de după războiu, s'a soldat cu victoria echipei I.T.A. din Arad, care a terminat în fruntea clasamentului având un mare avans de puncte asupra formațiunilor înfruntate în etapele campionatului. Textiliștii au dovedit, până la sfârșitul campionatului, că dispun de cea mai bine pusă la punct echipă din țară și că au obținut, pe merit, câștig de cauză. Această afirmație este valabilă și acum când, după sfârșitul turului, arădenii nu ocupă primul loc în clasamentul de toamnă, ci pe cel de al doilea, în urma feroviarilor din Timișoara.

Spre a se da posibilitate formațiunilor muncitorești să se evidențieze, formula pe exercițiul în curs a fost ușor modificată, menținându-se în prima divizie Jiul și Oțelul și augumentându-se astfel — la 16 — numărul echipelor participante. Numărul echipelor acceptate în Divizia Națională B a fost fixat la 64, câte 16 de fiecare serie, iar divizia C a fost suspendată pe timp de un an, după trecerea căruia se va căuta soluția cea mai indicată să împace toate taberele.

Pe tărâm internațional activitatea jocului cu balonul rotund nu a fost mai puțin bogată.

In cadrul jocurilor balcanice naționala noastră a întrecut la scor reprezentativa Albaniei, a învins apoi Bulgaria, dar a cedat atât Ungariei cât și Jugoslaviei și aceasta în ciuda faptului că ambele jocuri s'au disputat la București și ne ofereau avantajul terenului.

Intre timp echipa noastră națională a întreprins un turneu în Polonia care s'a soldat cu rezultate mai mult decât satisfăcătoare. Jucând la Varșovia cu naționala Poloniei, reprezentanții noștri au obținut victoria, iar la Katowice echipa Capitalei noastre a jucat nedecis cu selecționata orașului.

In continuare, reprezentativa B a țării a jucat apoi — la Budapesta — cu formația similară a Ungariei cu care, cu toate desavantajele întâmpinate, a făcut joc egal reușind astfel o performanță mai presus de orice așteptări.

In fine, ultimul match susținut de naționala României a avut loc în toamnă la București când formația Poloniei ne-a întors vizita. Având avantajul terenului și pe acela al demoralizării polonezilor în urma unei categorice înfrângeri suferite în Cehoslovacia, reprezentanții noștri nu au reușit să-și traducă superioritatea technică în fapt și au trebuit să se mulțumească cu un scor alb.

Dintre formațiunile de club, I. T. A. și C. F. R. (București) au întreprins expediții peste granițe unde ne-au reprezentat nesperat de frumos. Câștigătorii titlului național au participat la un turneu nocturn desfășurat la Budapesta și au ajuns până în finală, lăsând o excelentă impresie prin jocul lor corect și cavaleresc.

Ceferiștii s'au deplasat deasemenea la Budapesta și au participat la campionatele europene rezervate echipelor feroviare. Reprezentanții noștri au terminat neînvinși în seria din care făceau parte, dar titlul a fost câștigat de echipa Ungariei care s'a bucurat de un punctaj mai avantajos.

Inaintea matchului cu Ungaria, naționala noastră a întâlnit — în București — formația reprezentativă a Cehoslovaciei căreia i-a cedat la scor din cauza adoptării unei greșite tactice de joc.

Ca o slabă consolare, echipa Capitalei a dispus într'un joc — deasemenea disputat în București — de echipa orașului Sofia, confirmând astfel victoria anterior repurtată în capitala Bulgariei.

Referitor la echipele străine cari ne-au vizitat în decursul anului, trebue să acordăm o notă elogioasă formației F. C. Austria care s'a comportat cum nu se poate mai bine, lăsând o excelentă impresie. După ce în prima zi a turneului organizat cu acel prilej oaspeții au învins echipa României, au sfârșit apoi la egalitate cu C.F.R. pentruca în cel de al treilea match susținut să cedeze echipei Ciocanul.

Deasemenea trebue remarcată în mod deosebit comportarea echipei jugoslave „Partizan" care participând la un turneu organizat spre sfârșitul sezonului — în Capitală — a izbutit să înfrângă cele mai bune echipe dela noi.

Incheind rândurile referitoare la activitatea celui mai popular sport dela noi vom spune că, din punct de vedere technic, clasa football-ului românesc s'a prezentat, în 1947, în ușor regres. Sperăm însă că mulțumită măsurilor luate, de a se acorda cuvenita atențiune juniorilor, deficiența va fi înlăturată și mult așteptata redresare se va putea produce.

ROMANIA A INVINS CEHOSLOVACIA LA LUPTE

Deși foarte puțin practicat la noi, completul sport al luptei greco-romane a realizat în 1947 o ispravă care ne obligă să-i dăm mult mai multă importanță decât în trecut și aceasta și spre a acorda o satisfacție sportivilor din Ardeal cari, în pofida vitregiei cu care este tratată această ramură sportivă, continuă să o practice, să o propage din toate puterile lor și să încerce să o facă să renască.

Succesul care ne determină să consemnăm cu subtitlu activitatea luptei greco-romane este în întregime al atleților de dincolo de munți și el s'a produs cu ocazia întâlnirii revanșă dintre echipele reprezentative ale României și Cehoslovaciei. Deplasându-se anul trecut la Praga luptătorii noștri au cedat la scor gazdelor, dar acest lucru nu i-a descurajat și datorită perseverenței lor, în 1947, cehii au fost cei cari au trebuit să plece steagul.

Partida s'a disputat spre sfârșitul anului în Capitală și compatrioții noștri au repurtat cinci victorii în opt matchuri disputate. Ulterior oaspeții au întreprins un turneu prin principalele centre din Ardeal unde, înfruntând formații locale au obținut mai multe victorii decât adversarii lor.

UN AN FARA „TURUL ROMANIEI"

Reluată în mod făgăduitor în 1946, marea competițiune ciclistă „Turul României" nu a avut ediție în 1947 și faptul a avut repercusiuni asupra sportului pedalelor care și-a redus activitatea la întreceri mai puțin importante. Lipsa unui material adecuat unei alergări de proporțiile unei întreceri în jurul țării, cum și enormele cheltueli necesitate de regia unei astfel de competițiuni, au determinat pe conducătorii respectivi să aștepte timpuri mai convenabile și să se rezume la organizări cu mai puține pretențiuni, dar cu rezultate practice superioare celor ce ar fi fost determinate de dirijarea, pe aproape 2.000 km., a unei caravane imense și foarte costisitoare din toate punctele de vedere.

In lipsa „Turului României" activitatea ciclistă a culminat cu disputarea campionatelor balcanice cari s'au ținut la Sofia, dar cari nu ne-au fost favorabile deoarece reprezentanții noștri au trebuit să-și înfrunte adversarii cu arme insuficiente.

In țară competițiunea pentru „Cupa Victoriei" și campionatele naționale au constituit probele capitale ale activității și au prilejuit o emulație destul de susținută. Prima s'a disputat în șase etape, pe un traseu în stea, și după o luptă spectaculoasă și îndârjită, Ervant Norhadian a reușit să-și apropie victoria în dauna colegului său de club Marin Niculescu.

Competițiunile pe țară nu au fost mai puțin interesante întrucât, spre deosebire de trecut, ele nu au însemnat întreceri mai dinainte disputate. In urma disputelor angajate titlurile naționale au revenit alergătorilor: Mircea Mihăilescu (viteză), Albert Boloni (semi-fond) și Ervant Narhadian (fond).

Dintre oamenii cari s'au ilustrat în aceste competițiuni, se cuvine o mențiune deosebită pentru tânărul câștigător al titlului de semi-fond, Albert Boloni a cărui fragedă vârstă justifică orice speranțe. Reprezentantul Velo Clubului Român, grupare condusă cu multă abnegație și sacrificii de d. Ernesto Zara, a reușit — în foarte scurt timp — să urce spre vârful piramidei și să-și facă loc în rândul vedetelor cărora le-a demonstrat că, cu voință, se pot realiza autentice salturi de valoare. Abia la începutul carierii, ultimul campion de semi-fond al țării este chemat la mari onoruri și dacă neprevăzutul nu va interveni în mod nefast el ne va mai rezerva multe plăcute surprize, nefiind chiar exclus să devină un internațional de primă mână.

Privind în ansamblu ceea ce s'a realizat în domeniul ciclismului nu ne putem face prea mari iluzii asupra viitorului. Socotim însă că așteptările ar putea fi infirmate dacă sportul pedalei va cunoaște o epocă în strânsă legătură cu procurarea unui material care să satisfacă exigențele de astăzi și să pună pe alergători în situația de a putea să-și valorifice posibilitățile. Atât timp cât materialul rulant nu corespunde pretențiunilor unor drumuri nu îndeajuns de proprice acestei manifestări, nu poate fi vorba de prevestirea unui progres vizibil.

Nu trebue să uităm, deasemenea, că ascensiunea ciclismului autohton este ținută în loc de lipsa unor piste datorită cărora alergătorii ar avea enorm de profitat și nu ar fi puși în stare de inferioritate față de colegii lor de dincolo de granițe. Bulgarii au înțeles de mult utilitatea acestor piste și astăzi vecinii noștri din dreapta Dunării sunt posesorii a cel puțin 20 asemenea urme amenajate. Iată dece ei reușesc, în mai toate ocaziile, să manifeste o destul de serioasă superioritate asupra alergătorilor noștri.

A FOST RELUAT CAMPIONATUL MOTOCICLIST DE MUNTE

Fără să fi avut strălucirea din 1946, când a trăit pe matchul România-Bulgaria atât de categoric câștigată de alergătorii români, motociclismul autohton a activat destul de intens și pe alocuri a izbutit să realizeze unele lucruri destul de concludente.

Datorită diligențelor depuse de forul de specialitate și prin străduințele grupăr. ARMA care a avut în d. Alexandru Gheorghiu omul de bază al unei frumoase activități, sportul cu motor nu a șomat și a reușit să-și impună punctul de vedere și marca lui utilitate.

Activitatea în acest domeniu a început în prima zi de Paști prin cursa de viteză disputată pe distanța București-Asan Aga și a luat sfârșit odată cu consumarea „Marelui Handicap ARMA" disputat pe circuitul din șoseaua Jianu, în ziua de 9 Noembrie.

Dar, ceea ce este mai demn de remarcat din activitatea motociclistă a anului 1947 constă în faptul reluării campionatului național de coastă care și-a depănat firul în competițiunile dela Predeal, Sinaia și Daia (Giurgiu), ocazionând o emulație rar întâlnită și soldată cu rezultate cari denotă însușirile excepționale ale celor cari au jucat rol de frunte în competițiunea pe țară.

Nicolae Niculici, decanul alergătorilor noștri, a dobândit — și de data aceasta — câștig de cauză însușindu-și titlul de campion absolut, ca unul care a realizat cele mai ridicate viteze orare pe cele trei coaste. Misiunea lui nu a fost însă prea ușoară căci a întâmpinat o vie rezistență din partea lui Aurel Sușnea care l-a învins la Sinaia, dar care nu a fost prea bun prieten cu norocul astfel că, până la urmă el a trebuit să se resemneze cu mai puțin pomposul titlu de campion al micilor cilindree.

D-na Yvonne Assan-Crăsnaru, Alexandru Gheorghiu, Traian Matei și Otto Pffennings au obținut câștig de cauză în clasele respective dar reprezentanta sexului frumos a marcat un punctaj superior datorită faptului că a triumfat în toate cele trei probe ale competițiunii pe țară.

D-ra Simina Caracaș, cealaltă proeminentă motociclistă a noastră — fiind preocupată de aviație și tir, sporturi în care deasemenea excelează — a fost mai puțin activă în motociclism reușind, totuși, performanțe cari o mențin în rândul fruntașilor.

In cursele de viteză pe circuit s'au mai remarcat în afara celor mai sus citați și cari sunt la fel de buni în această specialitate. B. B. Assan junior, Victor Stănescu, Delly Crasnaru, Nicolae Coterbic, Nicolae Bucescu, Nicolae Bârza și Ion Spiciu au marcat valori ascendente cari le dau dreptul la o activitate mai laborioasă în viitor.

Incheind rândurile destinate motociclismului nu vom omite săvârșirea din viață a lui Dan Alexandrescu al cărui sfârșit tragic a îndoliat sportul românesc și a condus la înființarea unei competițiuni chemată să facă epocă.

REALIZARI MAI REDUSE

In celelalte domenii sportive activitatea nu a fost la fel de intensă și, cu toate că ping-pong-ul, volley, basket-ul, natație, tirul, handball-ul, etc., s'au manifestat și dincolo de granițele țării, emulația stârnită de ele nu se poate situa pe acelaș plan cu cea evidențiată în ramurile de cari ne ocupăm mai sus. Este adevărat că cele mai multe dintre sporturile minore au fost angrenate în competițiunile balcanice — unele dintre ele chiar în competițiuni europene — dar, oricât au fost de favorizate de împrejurări, ele nu au izbutit să se situeze, din punctul de vedere al interesului stârnit la nivelul manifestărilor în care România a jucat roluri ca cele din campionatele balcanice de atletism, la tennis sau box.

Cu toate acestea, evadarea din „standard" a sporturilor — botezate minore — trebue să ne bucure și să conducă la concluzia că, mai de vreme sau mai târziu și aceste ramuri vor fi chemate să-și spună cuvântul în întreceri de maximă importanță și să colaboreze la intensificarea unei activități pe care noi o dorim cât mai variată.

SCURTA RECAPITULARE

Utilizând alt procedeu decât cel din trecut ne-am ferit să facem un bilanț al fiecărei ramuri sportive și aceasta pentru motivul că lipsa de spațiu ne-ar fi împiedicat să ne ocupăm, cronologic, de toate competițiunile și faptul ar fi condus la o înșiruire viciată. Am adoptat alt gen de înregistrare deoarece am dorit să evidențiem ramurile cari s'au manifestat cu mai multă intensitate și au colaborat la ilustrarea României pe tărâm internațional.

Revăzând realizările sportive ale anului 1947, vom consemna, pe scurt, că tennis-ul, atletismul și boxul au fost cele trei sporturi cari au permis țării noastre să se afirme și cari ne dau multe speranțe pentru viitor.

Este în afară de orice îndoială că soții Rurac și Tănăsescu au făcut țării o eficace propagandă ducând peste mări și țări faima tennisului românesc, că Ion Moina a marcat în atletism, valori de clasă continentală și că boxerii noștri, amatori și profesioniști, au arătat posibilități cari le dau dreptul să aspire la galoane și mai strălucitoare. Astfel stând lucrurile este normal să situăm pe reprezentanții celor trei ramuri în fruntea sportivilor români și să socotim că ei vor fi cei cari ne vor duce și mai departe, faima creiată.

PERSPECTIVE

Referitor la perspectivele sportului românesc, putem nutri un masiv optimism care are la bază isprăvile realizate în anul încheiat. Ținând seama de legile progresului — cărora le alăturăm voința de nestrămutat a atleților noștri — socotim că performanțele realizate în 1947 ne îndreptățesc să credem că reprezentanții noștri — cel puțin cei mai proeminenți — nu se vor opri aci și vor continua să ilustreze blazonul sportului românesc cu și mai impresionante performanțe.

Considerând că reluarea legăturilor cu străinătatea a fost de bun augur pentru mișcarea sportivă românească, bănuim că perpetuarea acestor manifestări va conduce la rezultatele atât de mult dorite de întreaga suflare dela noi.

LA SFÂRȘITUL TURULUI DE TOAMNĂ

C.F.R.T. A FOST CEA MAI CONSTANTĂ ECHIPĂ

TERMINÂND ÎN PRIMUL LOC AL CLASAMENTULUI

Timișorenii nu au pierdut nici un joc pe teren propriu

Odată încheiat turul de toamnă al diviziei naționale A, vom analiza într'o serie de reportagii comportarea celor 16 echipe în decursul primei jumătăți a campionatului.

După cum este și normal vom începe cu C.F.R. Timișoara, care ocupă primul loc în clasament, cu un total de 25 puncte din 30 posibile.

O ECHIPA OMOGENA

Vom remarca dela început că feroviarii timișoreni au beneficiat dealungul turului de o echipă omogenă, în care cu 2-3 excepții, vedetele au lipsit.

Formațiunea a devenit o formă constantă, care i-a adus 11 victorii, 3 jocuri egale și unul singur pierdut. Este desigur, o performanță frumoasă care nu stă la îndemâna oricărei echipe.

POPA

C.F.R. Timișoara a utilizat în cele cincisprezece etape ale campionatului de toamnă, următorul lot de jucători:

Portar: Pavlovici.

Fundași: Barna Rodeanu.

Mijlocași: Cojereanu, Ritter, Woroncowsky, Popa.

Inaintași: Csapa, Reuter, Covaci, Avasilichioaie, Bădeanțu, Fabian, Bandu.

După cum se vede numai paisprezece jucători, dintre care doi au făcut parte din echipă numai câte odată.

Timișorenii au beneficiat cu mici excepțiuni de aceiași formațiune în tot cursul turului de toamnă ceeace i-a dat și coeziunea necesară.

O SINGURA INFRANGERE

C.F.R. Timișoara este singura echipă care nu a pierdut pe teren propriu nici un joc.

Singura înfrângere a fost înregistrată la Tg. Mureș, adică în acelaș oraș în care a „capotat" și C.F.R. București.

Cele cincisprezece partide susținute de timișoreni, s'au soldat în ordine, cu rezultatele următoare:

Timișoara: C.F.R.—Libertatea 2-0 (1-0).
București: C.F.R.—Unirea Tricolor 2-0 (1-0).
Timișoara: C.F.R.—A.S.A. 7-1 (3-0).
București: C.F.R.—Ciocanul 2-1 (0-1).
Timișoara: C.F.R.—Dermata 1-0 (0-0).
Timișoara: C.F.R.—Universitatea 6-1 (3-1).
Arad: C.F.R.—I.T.A. 2-2 (1-1).
Timișoara: C.F.R.—F.C. Ploești 4-0 (1-0).
Tg. Mureș: R.A.T.A.—C.F.R. 3-1 (2-1).
Timișoara: C.F.R.—Oțelul 6-1 (2-1).
București: C.F.R.—Juventus 1-1 (1-0).
Timișoara: C.F.R.—C.F.R. (Buc.) 1-1 (1-1).
Mediaș: C.F.R.—C.S.M.M. 3-2 (3-1).
Timișoara: C.F.R.—Ferar 3-0 (1-0).
Craiova: C.F.R.—Jiul 3-0 (forfait).

După cum se vede, timișorenii au realizat în genral scoruri strânse.

Excepție au făcut A.S.A. și Oțelul care au cedat cu 1-7 și respectiv 1-6 la Timișoara.

Feroviarii au câștigat de șapte ori pe teren propriu terminând odată la egalitate (cu C.F.R. B.), au câștigat pe teren străin de patru ori și au făcut două jocuri egale cu I.T.A. la Arad și Juventus la București, și au pierdut la Tg. Mureș.

Rezultatele înregistrate dovedește ceeace am spus din capul locului și anume că echipa s'a prezentat în formă constantă.

SISTEMUL DE JOC

Timișorenii au aplicat strict sistemul W.M., adică fundașii au marcat extremele adverse, mijlocașul centru a juact în urmă supraveghind centrul înaintaș, interii au făcut legătura dintre atac și apărare, iar extremele și centrul atacant s'au menținut permanent pe aceiaș linie cu ultimul apărător advers. Sistemul acesta a permis timișorenilor să facă față — cu o singură excepție — tuturor adversarilor. Apărarea a primit goaluri puține, deși poarta a fost păzită de Pavlovici care nu mai este la „prima tinerețe".

AVASILICHIOAEI

PERSPECTIVE FRUMOASE

C.F.R. Timișoara poate privi returul campionatului cu toată încrederea. Majoritatea jocurilor grele le va disputa în primăvară „acasă" ceeace constitue un mare avantaj. Astfel timișorenii vor primi vizita echipelor: Unirea Tricolor, I.T.A., Ciocanul R.A.T.A., Juventus, C.S.M. M. și Jiul și va întâlni în deplasare Libertatea la Arad, A.S.A. și C.F.R. la București, Dermata, Ferar și Universitatea la Cluj, F.C. Ploești la Ploești și Oțelul la Reșița.

Cu avansul de puncte pe care-l are în clasament, C.F.R. Timișoara are suficiente șanse să aducă din nou titlul național în capitala Banatului.

Dealtfel timișorenii pentru regularitatea de care au dat dovadă în cursul turului de toamnă au meritat din plin locul pe care-l ocupă în clasament, și nu este deloc exclus ca menținându-se în primăvară pe aceiași linie să și-l păstreze.

N. MATEESCU

ȘCOALA POLISPORTIVĂ U. T. M.

Secțiunea centrală sportivă a Uniunii Tineretului Muncitoresc organizează, cu concursul O.S.P., la cabana Roth de pe muntele Diham, o școală de cadre sportive a cărei absolvenți vor pleca apoi în diferite regiuni ale țării spre a presta oficiul de antrenori și pregătitori ai viitorelor generații sportive.

La această școală sunt admiși secretarii asociațiilor sportive ale Uniunii cari vor urma cursurile în două serii. Prima dintre aceste serii își va începe activitatea mâine — 10 Ianuarie — spre a o termina la 30 ale curentei luni. Cea de a doua serie începe să activeze la 31 crt. și va absolvi cursurile la 20 Februarie.

In timpul cursurilor acestei școli se va imprima noua concepție sportivă care constă în sportul de mase și practicarea ramurilor cu caracter polisportiv. Pentru deplina atingere a scopului școala va ignora profesionismul și se va adresa — exclusiv — amatorismului pur.

Cadrele ce vor fi formate la această școală vor fi pregătite, în mod special, în vederea organizării concursurilor polisportive în masele tineretului, concursuri cari vor culmina cu competițiunile pentru „Cupa U.T.M." ediția 1948.

Școala care își începe mâine activitatea este rezultat al activității desfășurată de U.T.M., pe tărâm sportiv, în 1947, alcătuind — în acelaș timp — baza concursurilor de mari proporții din cursul anului prezent.

A. S. GODEANU

Multe asociațiuni sportive s'au evidențiat în acțiunea de redresare și progres a sportului românesc, însă un rol de frunte, desigur că îl are **„A. S. Erou Godeanu"**, asociație poli-sportivă, care urmărește călăuzirea tineretului și imputernicirea lui, printr'o disciplină exemplară.

La **A. S. Godeanu**, nu se urmărește performanța, ci promovarea tinerelor elemente, ce tind către apogeul în care **sportul** și **cultura** constituesc fundamentul însăși al menținerii unui prestigiu mult dorit și așteptat de către întreaga massă intelectuală și muncitorească.

Astăzi este o fală să fii la **A. S. Godeanu**, unde toate secțiunile sportive dovedesc desvoltarea din zi în zi.

Elanul tineresc dela **A. S. Godeanu** este chezășia unui viitor ce înalță sportul către marile isbânzi.

Entuziasmul și munca netărmurită a sportivului **Marcel Vlaicu**, președintele activ al asociației, constituie un imbold în plus, acest președinte fiind și un adevărat părinte îndrumător al tineretului sportiv.

Regretăm că nu putem să ne ocupăm de activitatea fiecărei secțiuni sportive în parte, însă prezența unor responsabili de talia lor: **Bolea** (ping-pong), **Mircea Dumitrescu** (volley-basket), **Lucian Popescu** (box) etc. contribue în mare măsură la reușita deplină a acestei asociațiuni poli-sportive bine văzută în concernul sportului românesc.

Această grupare se bucură de a avea o jucătoare de valoarea lui **Angelica Rozeanu**, care astăzi este a patra din lume și tinde către câștigarea titlului mondial.

Este o fală să fii la „Godeanu" și un respect să ai conducător, un președinte și responsabili, ce se străduesc pentru educarea tineretului democratic prin sport.

Campionatul României la categoria muscă

In arena circului „Paladium" se va desfășura, Duminică dimineața, o reuniune, mixtă de box în cursul căreia Nicolae Buză și vor disputa titlul național al categoriei muscă, actualmente vacant.

Două matchuri profesioniste și două întâlniri de amatori vor completa un program care făgăduește din toate punctele de vedere.

Știri sportive

◆ Polisportivii Concercia și Aurel Sușnea sunt de câteva zile fericiții părinți ai unei drăgălașe fetițe. Felicitările noastre.

ANGELICA ROZEANU INVITATĂ SĂ JOACE LA PRAGA

Din sursă oficială, aflăm că d-na Angelica Rozeanu, a fost invitată să joace la Praga, în zilele de 17 și 18 Ianuarie a. c. în cadrul unui concurs internațional, la care și-au anunțat participarea și campioanele mondiale **Ghizi Farcaș** (Ungaria și **Pritzi** (Austria).